

[Korsgaard.]

højere Lønninger for visse Tjenestemænd. Men det er jo en Sag helt for sig. Vi er imidlertid afgjort imod, at Embedsmænd, som rettelig bør udføre et Arbejde i Embeds Medfør, paa særlig Maade lønnes derfor derved, at Arbejdet skubbes ind i en Kommission, eller hvad man nu ellers vil kalde det. Altsaa Spørgsmaal 2, der melder sig, er det, om man kan sige, at ingen af de paagældende Mænd burde udføre det Arbejde, hvorfor de er lønnet separat, i Kraft af den Stilling, de har som Embedsmænd.

Der melder sig endelig et tredie Problem i Forbindelse med det Forhold, at der er tildelt Nationalbankdirektør Green et særligt Honorar. Problemet er: Hvorledes er den paagældende kommet ind i dette Arbejde? Og navnlig maa det være afgørende, om den paagældendes Indtræden i Arbejdet er sket som Følge af en Forhandling med Institutionen Nationalbanken. Der er ingen Tvivl om, at Nationalbanken maa være i høj Grad interesseret i at deltage i alle Forhandlinger, der vedrører Landets Finansvæsen. Og der kan da ikke være Tvivl om, at Landmandsbankens Ordning, saaledes som den nu er udført, og Landmandsbankens Forhold, saaledes som de har været i al den Tid, der er gaaet, siden Staten fik en meget stor Risiko med Hensyn til denne Bank, har været af en saadan Art, at Nationalbanken som Landets højeste Pengeinstitut, som i Virkeligheden Vogteren af vort Pengevæsen, i allerhøjeste Grad maa have været interesseret i, at disse Forhold blev ordnet paa den heldigst mulige Maade. Jeg kan da ikke forstaa rettere end, at naar Nationalbanken overhovedet har været repræsenteret i det saakaldte Tomandsudvalg, maa det i afgørende Grad være sket ud fra den Betragtning, at man har ønsket at faa Nationalbanken som Institution med ind i Sagen. Og her stiller jeg altsaa det positive Spørgsmaal til Ministeren, om det ikke er som Repræsentant for Institutionen Nationalbanken, at Hr. Green har været Medlem af Udvalget, eller om han har været det som ganske privat Person. Og jeg drager altsaa den Slutning, at hvis Hr. Green har siddet i Udvalget som Repræsentant for Institutionen, saa er det ifølge Nationalbankens hele Stilling urigtigt, at han har faaet et særligt Honorar for sit Arbejde.

Nu imødeser jeg, hvad den højtærede Minister har at sige til de fremsatte Spørgsmaal. Der bliver jo nok senere Grund til at komme tilbage til Sagen.

Hauge: Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger angaaende den Sag, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard nu omtalte.

I Betænkningen findes der Side 589 en Skrivelse fra Handelsministeren angaaende de to Landmandsbankudvalg, der har været nedsat, Embedsmandsudvalget, som man kaldte det første Udvalg, og Tomandsudvalget. Udvalgene blev nedsat henholdsvis den 2. Juli 1926 og den 22. Juli 1927. Skrivelsen er ledsaget af et Bilag, som ligeledes er optrykt i Betænkningen. Af dette Bilag ses det, at Embedsmandsudvalget — altsaa det Udvalg, der blev nedsat den 2. Juli 1926 — har kostet 58 120 Kr. 06 Ø. Tre Medlemmer af dette Embedsmandsudvalg har hver faaet et Honorar paa 13 125 Kr., og to Sekretærer har hver faaet 8 400 Kr. Om alle disse fem, der har faaet disse Honorarer, gælder det, at de var Statsembedsmænd eller Statstjenestemænd. Udvalget af 2. Juli 1926, det saakaldte Embedsmandsudvalg, ophørte at eksistere med Udgangen af Marts Maaned 1928; det bestod altsaa i knap to Aar. I Bilaget til Skrivelsen, det Bilag, som jeg har nævnt, staar der:

„Medlemmernes Honorarer er beregnet til 7 500 Kr. aarligt i Lighed med det for Bankraadsmedlemmerne — med Undtagelse af Formanden — i det paagældende Tidsrum fastsatte Honorar.“
Altsaa, Embedsmandsudvalgets Medlemmer har faaet Honorarer svarende til dem, der i den Tid, dette Udvalg virkede, betales til Landmandsbankens Bankraadsmedlemmer.

Det andet Udvalg virkede fra Slutningen af Juli 1927 — det blev som nævnt nedsat den 22. Juli — til Foraaret 1928; det har altsaa været i Virksomhed i op imod $\frac{3}{4}$ Aar. Dette Udvalg, det saakaldte Tomandsudvalg, havde jo den Opgave at forberede en Nyordning af Landmandsbanken. Det har kostet 80 350 Kr. 55 Ø. De to Medlemmer af dette Udvalg fik hver 10 000 Kr. i Honorar, og de to Sekretærer — det var de samme to Sekretærer, som fungerede i det første Udvalg — fik hver 5 000 Kr. Kun det ene Medlem af Tomandsudvalget var Medlem af Embedsmandsudvalget; og dette ene Medlem har saaledes i de to Aar, i hvilke han har virket i begge Udvalg, faaet udbetalt et Honorar paa i alt 23 125 Kr. og de to Sekretærer 13 400 Kr. hver.

Det er altsaa, hvad der foreligger for